

தமிழ்விடு தூதின் இலக்கண இலக்கிய சிறப்பு

கு. ஜெலின் சுஜி ^{அ, *}, த. மகிலா ஜெனி ^அ

^அ தமிழ்த்துறை, இலக்குமிபுரம் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, (மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவுப் பெற்றது), நெய்யூர்-629802, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Tamil Vidu Thoothu is a Literary Grammar Expert

K. Jelin Suji ^{a, *}, D. Mahila Jeni ^a

^a Department of Tamil, Lekshmpuram College of Arts and Science, (Affiliated to Manonmaniam Sundaranar University), Neyyoor-629802, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
jelinsuji6@gmail.com

Received: 18-06-2022
Revised: 26-09-2022
Accepted: 08-10-2022
Published: 09-12-2022

ABSTRACT

Tamil is the oldest language among all world languages. It is an ancient language, and its origin cannot be defined. It is a language that excels in literary grammars. When looking at the history of Tamil literature, many literary genres have emerged according to time, context, and political backgrounds. Literature tells the stories of people's lives. It relates to grammar in Tamil, and literature itself becomes grammar. *Tolkappiyam* is a book that exemplifies the grammatical system of the Tamil language with distinction. Letter, word, subject matter, prosody, and rhetoric—these five are dealt with in the book *Tolkappiyam*. There are many books that arose after that ancient, proud, and complete book of *Tolkappiyam*. This article examines how grammar in literature has gained prominence through the book *Tamil Vidu Thoothu*.

Keywords: Tamil Literary, Grammar, World Languages

முன்னுரை

சங்க காலத்திலிருந்து நாயக்கர் காலம் வரை பல இலக்கியங்கள் தோன்றியுள்ளன. நாயக்கர் காலத்தில் சிற்றிலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்றன. இலக்கியங்கள் இலக்கை மையமிட்டே படைக்கப்படுகிறது. அந்த வகையில் சிற்றிலக்கியங்களின் நோக்கம் இறைவன், அரசன், அருளாளர், ஞானியர் ஆகியோரின் சிறப்பை எடுத்துரைப்பதே ஆகும். சிற்றிலக்கியம் தொண்ணூற்றாறு வகையாகும். அவற்றுள் ஒன்று தூது இலக்கியம். கிளி அன்னம் விறலி பணம் தந்தி என பல தூது வாயில்களாக இருந்துள்ளன. ஆனால் தமிழ்விடுதூது தமிழையே தூது பொருளாக்கியுள்ளது. தமிழின் இனிமை, இலக்கியச் சிறப்பு, பாச்சிறப்பு, சுவை, அழகு, திறம், தகுதி ஆகியன இச்சிற்றிலக்கியத்தில் விரவியுள்ளன. இக்கட்டுரை தமிழ்விடு தூதின் இலக்கண இலக்கியச் சிறப்புகளை ஆராய்கிறது.

சிற்றிலக்கியம்

சிற்றிலக்கியம் என்பது சிறிய இலக்கியம் எனப் பொருள்படுகிறது. சிற்றிலக்கியத்தில் பாடல் அடிகளின் எண்ணிக்கை சுருங்கிய அளவில் காணப்படும். அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நான்கு உறுதிப் பொருள்களையும் உணர்த்தும் இலக்கியம் பேரிலக்கியம் ஆகும். “அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கில் ஒன்றிரண்டு கொண்டதாக அமைபவை சிற்றிலக்கியம்” (Murugan, 2010) என்றும், “சிற்றிலக்கியம் என்பது உறுதிப் பொருள்கள் நான்கனுள் ஒன்றோ சிலவோ குறைந்து வந்து கற்பனை,

தெய்வப் போற்றல் தனிமனிதப் போற்றல் முதலானவற்றுக்கு மிகுதியும் இடம் தருவன சிற்றிலக்கியங்கள்” என்றும் (Backiamary, 2008). “புலவர்கள் தெய்வத்தின் மீதும் அருளையும் பொருளையும் பெறக் கருதி பாடிய நூல்கள் அனைத்தும் சிற்றிலக்கியம்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் (Govindaraja, 2006).

பாடப்பெறும் கடவுள் அல்லது மன்னன் அல்லது வள்ளல் ஆகியோருடைய வாழ்வின் ஒரு சிறு கூறு மட்டுமே விளக்கப்பட்டிருக்கும். இதில் தூது, உலா பிள்ளைத்தமிழ், கலம்பகம், கோவை, குறவஞ்சி போன்ற பல வகை இலக்கியங்கள் சிற்றிலக்கியம் என்ற வகைக்குள் அடங்கும். பின்னர் காலப்போக்கில் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியனால் சிறு பிரபந்தங்கள் சிற்றிலக்கியங்கள் என அழைக்கப்பெற்றன (Vaithiyanathan, 1999).

தூது

தன் கருத்தைப் பிறிதொருவருக்குத் தெரிவிக்குமாறு ஒருவரைத் தற்சார்பாளராக அனுப்புவதே தூது இலக்கியம் எனப்படும் (Tamizhanna, 2009). ஒருவர் மற்றொருவரிடத்து மக்களையோ அல்லது அறிணைப் பொருள்களையோ தூது அனுப்புவதாக அமைந்தது தூது இலக்கியம் ஆகும். தமிழ் மொழியின் இலக்கண முறையைத் தனிசிறப்புடன் எடுத்துக்காட்டும் தொல்காப்பியத்தில் தலைவன் தலைவிக்கு இடையே பிரிவு நிகழ்வதற்குரிய வாயில்களில் ஒன்றாக தூது சொல்லப்பட்டுள்ளது என்பதை “ஓதல் பகை தூது இவை பிரிவே” என்ற நூற்பா வழியாக அறியலாம். தலைவன் தலைவிக்கிடையே தோழி, தாய் பார்ப்பான் பாங்கன் பாணன் என்போர் தூது செல்வர் என்று தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகின்றது.

“இயம்புகின்ற காலத்து எகினம் மயில் கிள்ளை

பயம்பெறு மேகம் பூவை பாங்கி - நயந்த

பேதை நெஞ்சம் தென்றல் பிரமரம் ஈரைந்தும்

தூதுரைத்து வாங்கும் தொடை”

என தூது சொல்லி விடுவதற்கு உரிய பொருள்கள் எவை என்பதை இரத்தினச் சுருக்க நூல் செய்யுள் ஒன்றை முருகானந்தம் அவர்கள் மேற்கோள் காட்டியுள்ளதை சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது (Muruganatham, 2006).

தமிழ்விதூது

தூது நூல்களில் சிறந்ததாக கருதப்படும் தமிழ்விடு தூது. மதுரை சோமசுந்தரக் கடவுளிடம் காதல் கொண்ட பெண் ஒருத்தி தன் காதலைத் தெரிவித்து அவரது விருப்பம் அறிந்து வருமாறு தமிழைத் தூதாக அனுப்பிய செய்தியைக் கூறுகின்றது. இந்நூலில் தூது பெறுவோர் கடவுள் அதாவது சோமசுந்தரக் கடவுள் தூது விடுவோர் ஒரு பெண் தூது செல்லும் பொருள் தமிழ் மொழி. தூது அனுப்புவோர் தூதுப் பொருளிடம் அதனுடைய பல்வேறு பெருமைகளைக் கூறித் தூது செல்ல வேண்டும் என்பதை எல்லாத் தூது நூல்களிலும் காணலாம். ஆனால் தமிழ்விடுத்தூதுவில் தூதுப் பொருளானத் தமிழின் பல்வேறு பெருமைகளைத் தலைவி புகழ்ந்து கூறுகின்றாள். இந்நூல் 268 கண்ணிகளைக் கொண்டுள்ளது. இந்த நூலை இயற்றியவர் பெயர் தெரியவில்லை. தமிழில் தொண்ணூற்றாறு வகை சிற்றிலக்கியங்கள் காணப்பட்டனும் தமிழின் புகழை உலகறிய செய்த சிற்றிலக்கியம் தமிழ்விடு தூது ஆகும். தமிழ்மொழியின் சிறப்புக்கள் பலவும் இதில் பேசப்படுகின்றன. தமிழைத் தெய்வமாகவும், மாமன்னராகவும் ஆசிரியர் புகழ்ந்துரைக்கிறார். இறைவன் மீது காதல் கொண்டுள்ள பெண் தமிழில் தோன்றிய அனைத்து இலக்கண இலக்கியங்களின் சிறப்பையும் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் தன்மையில் முதலும் முடிவும் சீராக அமைக்கப்பெற்றிருப்பது தமிழ்விடுதூதுவின் சிறப்பாகும்

தமிழ்விடுதலின் இலக்கணச் சிறப்புகள்

ஒரு மொழியைப் பிழையின்றிப் பேசவும் எழுதவும் பயன்படுவது இலக்கணம் ஆகும். மனிதனின் எண்ணத்தில் தோன்றும் உணர்வுகளையும் மற்றவர்களுக்குப் பிழையின்றி தெளிவாகத் தெரிவிக்க இலக்கணம் உதவுகிறது. இலக்கணம் எழுத்து சொல் பெருள் யாப்பு அணி என ஐந்து வகைப்படும். இவ் ஐவகை இலக்கணங்களும் தூதுப் பொருளாக எண்ணிப் பாடப்பட்டதன் மூலம் தமிழ்விடு தூது சிறப்பு பெற்றுள்ளது. முதற்சங்கத்து இலக்கண நூல் அகத்தியம். அகத்தியர் செய்த நூல் ஆதலால் அகத்தியம் என வழங்கப்படுகிறது. அகத்தியத்தின் அடிப்படையில் தொல்காப்பியர் தொல்காப்பியத்தை இயற்றினார் தமிழின் இலக்கணச் சிறப்பை உலகறிய செய்த அகத்தியரையும் தொல்காப்பியரையும் தமிழ்விடுதூது சிறப்பிக்கிறது.

“ஒல்காப் பெருந்தமிழ் மூன்று ஓதியருள் மாமுனி

தொல்காப்பியம் மொழிந்த தொல்முனியும் - மல்காச் சொல்”

என்று குறிப்பிடுகிறது (Radhakirshanan, 1993).

தலைவனின் பிறப்பு

இலக்கண நூல்களில் எழுத்து என்பது மொழியில் வழங்கும் ஒலிகளைக் குறிக்கவும் அவ்வொலிக்குரிய வரிவடிவத்தைக் குறிக்கவும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தமிழ்விடுதூது தலைவனின் பிறப்பை எழுத்துக்களின் பிறப்போடு உருவகம் செய்துள்ளது.

“பஞ்சி படா நூலே பலர்நெருடாப் பாவே கீண்டு

எஞ்சி அழுக்கு ஏறா இயல்கலையே - விஞ்சுநிறம்”

தேயாத செந்தமிழே சொல்ஏர் உழவர் அகம்

தீயாது சொல்விளையும் செய்யுளே - வீயாது”

ஒருகுலத்தும் வாராது உயிர்க்கு உயிராய் நின்றாய்

வருகுலம் ஓர் ஐந்தாயும் வந்தாய் -இருநிலத்துப்”

தலைவனே நீ நூலாக பாவாக கலையாக புலவர்களுடைய உள்ளம் கருகாது சொல் விளையும் செய்யுளாக வெண்பா முதலாக மருட்பா இறுதியாக உள்ள ஐந்து குலங்களாய் நீ தோன்றினாய் (Radhakirshanan, 1993).

“புண்ணியம் சேர்உந்திப் புலத்தே வளிதரித்துக்

கண்ணிய வாக்காம் கருப்பமாய் - நண்ணித்

தலைமிடறு மூக்குரத்தில் சார்ந்து இதழ்நாத் தந்தம்

ஊலைவிலா அண்ணத்து உருவாய்த் - தலைதிரும்பி”

ஏற்பமுதல் முப்பது எழுத்தாய்ச் சார்பு இருநூற்று

நாற்பது எழுத்தா நனிபிறந்தாய் - மேற்படவே”

என்பதில் கொப்புழில் உதான வாயுத் தரித்து வாக்கு ஆகிய கருப்பத்தை அடைந்து தலை கழுத்து நெஞ்சு ஆகிய இடங்களைச் சார்ந்து நாக்கு பல் மேல்வாய் ஆகியவற்றில் உருவாகி முதல் எழுத்துகள் முப்பதும் சார்பெழுத்துகள் இருநூற்று நாற்பதுமாய் பிறந்தாய் என தமிழ் எழுத்துக்களின் பிறப்பு அரசனின் பிறப்போடு உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது (Radhakirshanan, 1993).

தலைவனின் பருவங்கள்

தமிழ்விடு தூது தலைவனின் வளர்ச்சியை எண் பெயர் முறை பிறப்பு உருவம் மாத்திரை முதல்நிலை இடைநிலை ஈற்றுநிலை போலி பதம் புணர்ச்சி என்ற 12 பருவங்களாய் வளர்ந்ததாக கூறுகிறது. மேலும் அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் மூன்று பாலும் ஊட்ட வளர்ந்ததாக கூறுகிறது

“எண்முதலாகப் பகரும் ஈராறு எனும்பருவம்

முண்முதலோர் செய்துவளர்க்கும் நாள் - கண்மணிபோல்

“மஞ்சள் குளிப்பாட்டி மையிட்டு முப்பாலும்

மிஞ்சப் புகட்ட மிக வளர்ந்தாய் - மஞ்சரையே”

என தலைவனின் வளர்ச்சியை தமிழ்விடுதூது கூறுகிறது (Radhakirshanan, 1993).

சிறந்த மாப்பிள்ளை தமிழ்

சொல்லோடும் பொருளோடும் யாப்போடும் அணியோடும் அலங்கார மாப்பிள்ளையாய் தலைவன் வலம் வருகின்றான் என்பதை.

“செய்யுள்சொல் நான்கும் உயர் செந்தமிழ்ச்சொல் ஓர்நான்கும்

மெய்உட்பொருள் ஏழ்விதத் திணையும் - மையில்எழுத்து

ஆதியாப்பு எட்டும் அலங்காரம் ஏழ்ஐந்தும்

பேதியாப் பேரெழில் மாப்பிள்ளையாய்ச் - சாதியிலே”

என்னும் அடிகள் இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொல் ஆகிய செய்யுள் ஈட்டச்சொற்கள் நான்கும் பெயர் வினை இடை உரி ஆகிய செந்தமிழ்ச் சொற்கள் நான்கும் அகத்திணைகள் ஏழும் புறத்திணைகள் ஏழும் எழுத்து அசை சீர் தளை அடி தொடை பா பாவினம் என்ற எட்டும் அணிகள் முப்பந்தைந்தும் கொண்ட அழகுடைய மாப்பிள்ளையாய் தலைவன் உள்ளான் (Radhakirshanan, 1993).

பட்டத்துப் பெண்களாக தமிழ்

அரசனின் பட்டத்து பெண்களாக செப்பல் பண் அகவல் பண் துள்ளல் தூங்கல் பண் ஆகியவை காணப்படுகின்றன. இவற்றோடு ஐந்து வகை இசைக் கருவிகள் மணந்த 103 பண்கள் பின்னர் மணந்த பாவையராக உள்ளனர் என்பதை

“ஆங்குஆமை செப்பல்பண் அகவல்பண் துள்ளல்பண்

தூங்கல்பண் பட்டத்துத் தோகையரா - ஓங்குமனத்து

“எண்கருவி ஐந்துஈன்றிடு நூற்று மூன்றான

புண்களும் பின் கல்யாணப் பாவையரா - எண்கொளும்”

என அரசனின் பட்டத்துப் பெண்களாக தமிழ் இருந்துள்ளது என தமிழின் சிறப்பை தமிழ்விடு தூது வாயிலாக அறிய முடிகிறது (Radhakirshanan, 1993).

குழந்தையாக தமிழ்

கொப்புழில் உதான வாயுத் தரித்து வாக்கு ஆகிய கருப்பத்தை அடைந்து குழந்தையாக பிறந்த தமிழ் அரசனாகி 12 பருவங்களை கடந்து பட்டத்துப் பெண்களை மணந்து வீரம் அச்சம் இழிப்பு வியப்பு

காமம் அவலம் நகை நடுவுநிலை உருத்தரம் ஆகிய ஒன்பது சுவைகளாகிய குழந்தைகளைப் பெற்றுள்ளது.

“நல்தாரகமா நவரசமாம் பிள்ளைகளைப்

பெற்றாய் பெருவாழ்வு பெற்றாயே- உற்றுஅகலாப்”

என தமிழ் ஒன்பது வகையான குழந்தையாக உள்ளது என்று தமிழ்விடுதாது கூறுகிறது (Radhakirshanan, 1993).

அணிகலன்கள்

செய்யுளுக்கு அழகு சேர்க்கும் அணிகளை தமிழாகிய அரசன் அணிந்துள்ளான். ஒளியுள்ள மாலைகள் கண்டசரம் தோள்வளை ஆகியவற்றை அணிகளாக அணிந்து சிறப்போடு உள்ளான் என்பதை,

“மணி கொடையின் மிக்கது என்பார் வண்கொடையும் உன்பேர்

அணியும் பெருமையினால் அன்றோ - தணியும்

துலங்கு ஆரம் கண்டசரம் தோள்வளை மற்றுஎல்லாம்

அலங்காரமே உனைப்போல் ஆமோ - புலம்காணும்”

என தமிழ் பலவித அணிகலன்களோடு சிறப்பாக வலம் வந்து கொண்டிருக்கிறது (Radhakirshanan, 1993). தமிழிலக்கிய இலக்கணச் செய்திகள் வழி நின்று இரு பொருள் தரத்தக்க சொற்களை பயன்படுத்தி தமிழின் பெருமை எடுத்துக்கூறப்பட்டுள்ளது.

“ஓர் முப்பால் அன்றி ஐம்பால் உள்ளாய் உனைப்போலச்

சீர் முப்பதும் படைத்த செல்வர் ஆர் - சேரமான்”

தமிழே அறம் பொருள் இன்பம் என்ற முப்பாலுடன் ஆண்பால் பெண்பால் பலர்பால் பலவின்பால் ஒன்றன்பால் என்ற ஐம்பாலையும் முப்பது சீர்களையும் கொண்டுள்ளாய். மேலும் உன்னை வெண்பா என்று சொல்வதா மூன்று யுகங்களிலும் சங்கத்திலும் இருந்த உன்னை கலிப்பா என்று கூறுவதா அல்லது மக்களிடம் இருள் போன்று பரவியிருக்கும் மயக்கத்தை மாற்றி நல்வழிப்படுத்தும் தருட்பா என்பதா தெளிந்த பாடலின் முன் பொருந்தியிருக்கும் விருத்தம் என்று கூறுவதா என தமிழின் புகழை தமிழ்விடு தூது எடுத்துரைக்கிறது (Radhakirshanan, 1993). இதனை

“திண் பாவலர்க்கு அறிவாம் செந்தமிழாய் நின்ற உன்னை

வெண்பா என்று ஊதுவது மெய்தானோ - பண்பு

ஒலிப்பாவே சங்கத்து உகம் மூன்று இருந்தாய்

கலிப்பா என்று ஒதுதல் கணக்கோ - உலப்பு இல்

இருட்பா மருள் மாற்றி ஈடேற்றும் உன்னை

மருட்பா என்று ஒதல் வழக்கோ - தெருள்பாப்

பொருத்தம் ஒருபத்துப் பொருந்தும் உனைத்தானே

விருத்தம் என்று சொல்லல் விதியோ - இருள்குவையை

என்று தமிழின் பெருமையோடு இலக்கண சிறப்பும் தமிழ்விடு தூது வாயிலாக அறிய முடிகிறது (Radhakirshanan, 1993).

தமிழ்விடுதலின் இலக்கியச் சிறப்பு

இலக்கியம் என்பது நுண்கலை. அதற்கென ஒரு தனித்தன்மையுண்டு. உருமாற்றிக் கொள்கிற, சீர்படுத்திக் கொள்கிற மேன்மேலும் புதுமைப்படுத்திக் கொள்கிற ஒரு மரபுவழி இலக்கியத்திற்கு உண்டு. தமிழின் பெருமையை உலகறியச் செய்த சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒன்றான தமிழ்விடுத் தூது உவமை, உருவகம், உள்ளடக்கம் முதலிய இலக்கிய கொள்கைகளை கொண்டு விளங்குகிறது. இலக்கியக் கொள்கை என்னும் தொடர் ஆழமான பொருள் உடையது. ஆங்கிலத்தில் இதனை டுவைந்சயசல வுநழ்சல எனக் கூறுகின்றனர். இலக்கியப் படைப்புகளில் பின்பற்றப்படும் வரையறுக்கப்பட்ட விதி முறைகள் இலக்கியக் கோட்பாடு ஆகும் (Radhakirshanan, 1993). இத்தகைய இலக்கியக் கோட்பாடுகளை தன்னகத்தே கொண்டதாய் தமிழ்விடுதூது படைக்கப்பட்டுள்ளது.

உருவகம்

உவமையும் பொருளும் வேறுவேறல்ல ஒன்றே எனக் கருதுமாறு செறிவுற அமைவது உருவகமாகும். தண்டியலங்காரம்,

“உவமையும் பொருளும் வேற்றுமை ஒழிவித்து

ஒன்றென மாட்டின் அஃது உருவகமாகும்”

என உருவக அணியை விவரிக்கிறது. அதாவது உவமையாகிய பொருளையும், உவமிக்கப்படும் பொருளையும் வேறுபாடு இல்லாது தவிர்த்து இரண்டும் ஒன்றே எனத் தோன்றுமாறு ஒருமித்து உரைப்பது உருவக அணி என்னும் அலங்காரமாகும். தமிழ்விடுதூது எழுத்துக்களின் பிறப்பை தலைவனின் பிறப்போடு உருவகப்படுத்துகிறது. அதோடு மக்கள் பிறந்து வளர்ந்து அணி முதலியவை புனைந்து காழக் கிழத்தியரை மணந்து மக்கட்பேறு பெற்றுப் பின் உலக வாழ்வில் இன்பங்கண்டு மகிழ்ந்திருப்பது போலத் தமிழும் பிறந்து வளர்ந்து பின்னர் வாழ்வு கண்டு மகிழ்ந்ததாக உருவகப்படுத்துகிறார் (Radhakirshanan, 1993).

உவமை

கண் முன்னே காணப்பெறும் பொருட்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் பாங்கு மனிதர்களுக்கு உண்டு. கவிஞர்களும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. தொல்காப்பியர் “வினை (செயல்), பயன், வடிவம், நிறம் என்னும் அடிப்படைகளில் தெரிந்த பொருளைக் கொண்டு தெரியாத பொருளைக் குறித்து உணர்த்துவது உவமை ஆகும்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். “இரு வேறு பொருள்களில் ஒன்றை மற்றொன்றினோடு ஒற்றுமைக் கண்டு கூறுவதே உவமை” என்கிறார் (Varatharasan, 1940). தமிழ்விடு தூது தமிழை பாலும், முந்திரிகைக் கனியும், வாழைப்பழமுமாகி வளர்ந்த கரும்பாகித் தென்னையின் இளங்கனியாகி இனிக்கும் தெளிவான அமுதமாகி அவ்வமுதினும் மேலான முத்தியைத் தரும் கனி என உவமிக்கிறது.

“பால் முந்திரிகை வாழைக் கனியாய்க்

கிளர்ந்த கரும்பாய் நானிகேரத்து - இளங்கனியாய்

தித்திக்கும் தென்அமுதாய்த் தெளமுதின் மேலான

முத்திக் கனியே என் முத்தமிழே”

எனத் தமிழ் கனிகளைப் போன்று இனிமையுடையது என தமிழ்விடுத்தூது தமிழை உவமிக்கிறது (Radhakirshanan, 1993).

முடிவுரை

தமிழ் மொழியின் பெருமைகளையும் இலக்கியத்தின் பயன்பாடு பற்றியும் இலக்கண வகைகள் இலக்கிய வளங்கள் பற்றியும் தமிழ்விடுதூது அமைந்துள்ளது. தமிழ் மொழியின் அலக்கண இலக்கியச் சிறப்புகளை உலகறிய செய்த அற்புத நூல். இது தமிழை மட்டுமின்றி தமிழர்களையும் வாழவைத்த அமிழ்தம் போன்றது. தமிழ்மொழியின் இலக்கண சிறப்பை தலைவனின் சிறப்போடு உருவகப்படுத்தி தமிழின் பெருமையையும் வளர்ச்சியையும் உயர்வையும் எடுத்துரைக்கும் தன்மையை காணமுடிகிறது. மேலும் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு என்னும் ஐவகை இலக்கணங்களையும் தலைவனாக உருவகித்து தமிழின் பெருமையை நிலைநாட்டியுள்ளது தமிழ்விடுதூது. இலக்கணம் மட்டுமின்றி உருவகம், உவமை முதலிய இலக்கியக் கொள்கைகளையும் கொண்டு திகழ்கிறது.

References

- Govindaraja, M. (2006) Ilakkiyak Kalanjiam, Appar Press, Madurai, India.
- Murugan, P. (2010) Sinthanikkuriya Sitrillakkiyam, Veeliyeedu Palam, Chennai, India.
- Muruganatham, S. (2006) Ekkaalath Thuthu Ilakkiyangal, Arulmari Pathippagam, Chennai, India.
- Radhakirshanan, (1993) Thandiyalankaram – Thandi, Kathir pathippagam, Thiruvaiyar, India.
- Tamizhannal, (2009) Tamil Ilakkia Varalaru, Koviloor Madalayam, Koviloor, India.
- Vaithiyanathan, G. (1999) Sitrailakkiyasuvai, Sivapathippagam, Chennai, India.
- Varatharasan, (1940) Ilakkiyath Thiran, Paari Nilaiyam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author(s) 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License